

Sygn. akt I C upr 33/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Kuriata

Protokolant Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2016r. w M.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowo-akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko R. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo w całości;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową.

Sygn. akt I C upr 33/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. SKA w W., działając przez pełnomocnika będącego adwokatem, w dniu 3 października 2014 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany R. B. zapłacił stronie powodowej kwotę 3 324,30 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 2 550,00 zł od dnia 1 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz ustawowymi liczonymi od kwoty 397,00 zł od dnia 15 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 42,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych a także innych kosztów w wysokości 0,42 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że nabyła wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki udzielonej przez (...) Sp. z o.o. Umowa pożyczki została zawarta z pozwanym w dniu 11 sierpnia 2014 r. przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, zgodnie z ustawą o kredycie konsumenckim. Termin płatności pożyczki upłynął w dniu 9 września 2014 r. Zgodnie z umową pożyczki w razie opóźnienia w spłacie pożyczkobiorca zostanie obciążony kosztami opłat windykacyjnych za skierowanie trzech wezwań do zapłaty w wysokości 40,00 zł. Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa - na wezwanie tutejszego Sądu - w dniu 29 marca 2016 r. wykazała umocowanie osób ją reprezentujących i przedłożyła pełnomocnictwo procesowe oraz dokumenty powołane jako dowody w sprawie.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawił się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie żądał rozpoznania sprawy pod jej nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 sierpnia 2014 r. pozwany R. B. dokonał na rzecz pożyczkodawcy (...) Sp. z o.o. przelewu kwoty 0,01 zł tytułem opłaty rejestracyjnej, wskazując umowę pożyczki nr (...).

(dowód: wyciąg z rachunku k.17)

W dniu 11 sierpnia 2014 r. pożyczkodawca przełał na rachunek bankowy pozwanego tytułem pożyczki nr (...) kwotę 2 550,00 zł. Jednocześnie wystawił potwierdzenie zawierające warunki umowy, w którym oznaczono kwotę pożyczki na 2 550,00 zł, czas trwania umowy na 30 dni, a termin spłaty – na dzień 10 września 2014 r.

(dowód: wyciąg z rachunku k. 24;

warunki umowy pożyczki k. 23)

Firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. udziela pożyczek po uprzednim stworzeniu przez klienta jego profilu na stronie internetowej www.V..pl.

(dowód: umowa pożyczki odnawialnej wraz z załącznikiem nr 1 i 2 k. 18-22)

W dniu 6 października 2014 r. pożyczkodawca wystawił pismo skierowane do pozwanego, zawierające upomnienie w zakresie realizacji zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki nr (...). Łączne zadłużenie zostało określone na kwotę 2 952,40 zł.

W dniu 17 października 2014 r. pożyczkodawca wystawił pismo skierowane do pozwanego, zawierające wezwanie do zapłaty zadłużenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) w łącznej kwocie 2 979,90 zł.

W dniu 10 listopada 2014 r. pożyczkodawca wystawił pismo skierowane do pozwanego, zawierające ostateczne wezwanie do zapłaty zadłużenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) w łącznej kwocie 3 008,10 zł.

W dniu 3 lutego 2015 r. strona powodowa wystawiła pismo skierowane do pozwanego, zawierające powiadomienie o przelewie wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty zadłużenia.

W dniu 3 grudnia 2015 r. strona powodowa wystawiła pismo skierowane do pozwanego, zawierające przedsądowe wezwanie do zapłaty zadłużenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) w łącznej kwocie 3 326,40 zł.

(dowód: pismo z 6.10.2014 r. k. 28;

pismo z 17.10.2014 r. k. 29;

pismo z 10.11.2014 r. k. 30;

pismo z 3.02.2015 r. k. 32;

pismo z 3.12.2015 r. k. 31)

Strona powodowa nabyła wierzytelności od (...) Sp. z o.o. w W..

(dowód: porozumienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą k. 25)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

Pozwany – prawidłowo wezwany – nie stawiał się na rozprawę i nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie.

W przypadku bierności pozwanego w procesie przepis art. 339 § 1 k.p.c. pozwala sądowi wydać wyrok zaoczny. W takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych sprawy przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.). Powyższy przepis nie zwalnia zatem sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy twierdzenia strony powodowej uzasadniają należycie i w całości żądanie pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd musi zatem dokonać oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na przytoczonych twierdzeniach.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Podstawę prawną żądania stanowi przepis art. 720 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie znajdują również zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, bowiem zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550,00 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Wedle przepisu ustępu 2 punktu 1 wyżej wskazanego artykułu za umowę o kredyt konsumencki uważa się również umowę pożyczki.

Strona powodowa, formułując żądanie zaoferowała jako materiał dowodowy dokumenty w postaci potwierdzeń przelewu, potwierdzenia warunków umowy pożyczki, wezwań do zapłaty oraz umowy w zakresie przejścia dochodzonej wierzytelności z pożyczkodawcy na stronę powodową.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił uwzględnić żądania pozwu. Przede wszystkim strona powodowa nie wykazała, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Zaoferowała w tym zakresie jako materiał dowodowy porozumienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą wraz z załącznikiem A. Brak jednak dowodu potwierdzającego dokonanie skutecznego przejścia na stronę powodową wierzytelności względem pozwanego. Załączony bowiem wykaz wierzytelności (k. 26-27) jest nieczytelny. Nie pozwala na ustalenie znaczenia wpisów w poszczególnych rubrykach wykazu bez żadnych wątpliwości. Z tego też powodu Sąd oddalił wniosek strony powodowej o dopuszczenie dowodu z tego dokumentu. Brak też było, w ocenie Sądu, podstaw do wzywania strony powodowej o złożenie tego wykazu w czytelnej postaci, skoro strona powodowa - reprezentowana przez adwokata, który nie stawiał się na wyznaczonym terminie rozprawy - z własnej inicjatywy złożyła dokument w takiej formie. Niewątpliwie musiała się liczyć z negatywnymi konsekwencjami procesowymi w zakresie oceny tak przygotowanego materiału dowodowego.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, że strona powodowa nie wykazała warunków umowy pożyczki, na którą powołała się w uzasadnieniu pozwu. Dołączyła bowiem jedynie niewypełniony formularz umowy pożyczki, który nie może stanowić podstawy weryfikacji jej żądania w zakresie zasad zwrotu pożyczki i kosztów z tym związanych. Nie bez znaczenia pozostaje też okoliczność, że do pozwu przedłożono warunki umowy pożyczki nr (...) a pozwany zaakceptował, jak wynika z treści przelewu (k. 17) warunki umowy pożyczki nr (...).

W niniejszej sprawie, w świetle powyższych rozważań, zachodziły wątpliwości co do zasadności roszczenia, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które jednak nie pozwoliło ustalić czy w skład wierzytelności nabytych przez stronę powodową wchodzi wierzytelność względem pozwanego oraz na jakich dokładnie warunkach pozwany uzyskał środki finansowe od poprzednika prawnego strony powodowej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.